

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 4To/32/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4212010048
Dátum vydania rozhodnutia: 29. 04. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Adriana Némethová
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2014:4212010048.1

Rozhodnutie

Krajský súd v Nitre, v senáte zloženom z predsedníčky senátu Mgr. Adriany Némethovej a sudcov JUDr. Zity Matyóovej a JUDr. Jána Bernáta, v trestnej veci proti obžalovanému L.. J. B., pre prečin pohrdania súdom podľa § 343 písmeno c/ Trestného zákona, o odvolaní obžalovaného L.. J. B. (ďalej len „obžalovaný“) proti rozsudku Okresného súdu Komárno zo 13.12.2013, sp. zn. 1T/13/2012, na verejnom zasadnutí konanom v Nitre dňa 29.04.2014, takto

rozhodol:

Podľa § 319 Trestného poriadku s a odvolanie obžalovaného L.. J. B. z a m i e t a.

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom bol obžalovaný L.. J. B. (ďalej len „obžalovaný“) uznaný vinným z prečinu pohrdania súdom podľa § 343 písmeno c/ Trestného zákona, na tom skutkovom základe, že:

v trestnej veci vedenej Okresným súdom Komárno pod sp. zn. 2T/150/2009 na základe písomného predvolania súdu ako svedka sa na hlavné pojednávanie, ktoré obsahovalo poučenie o následkoch nedôvodného nedostavenia sa ako svedka na hlavné pojednávanie, ktoré prevzal 11. mája 2010, bez udania dôvodu sa nedostavil na hlavné pojednávanie v určený termín 14. júna 2010, následne na základe písomného predvolania súdu k dostaveniu sa ako svedka na hlavné pojednávanie, ktoré obsahovalo poučenie o následkoch nedôvodného nedostavenia sa ako svedka na hlavné pojednávanie, ktoré prevzal dňa 11. augusta 2010, bez udania dôvodu sa nedostavil na hlavné pojednávanie v určený termín 8. septembra 2010, následne po tom, čo mu bola sudcom v tejto trestnej veci 8. septembra 2010 uložená poriadková pokuta, sa na základe písomného predvolania súdu k dostaveniu sa ako svedka na hlavné pojednávanie, ktoré obsahovalo poučenie o následkoch nedôvodného nedostavenia sa ako svedka na hlavné pojednávanie, ktoré prevzal 14. októbra 2010, bez udania dôvodu sa nedostavil na hlavné pojednávanie v určený termín 24. novembra 2010, pričom prostredníctvom listu súdu oznámil súdu, že sa na hlavné pojednávanie ako svedok odmieta dostaviť na Okresný súd Komárno, nakoľko sa za svedka nepovažuje, následne bolo za účelom zabezpečenia jeho prítomnosti na hlavnom pojednávaní súdom opakovane nariadené jeho predvedenie ako svedka prostredníctvom Policajného zboru v dňoch 14. februára 2011 a 27. apríla 2011 na hlavné pojednávanie v tejto trestnej veci, pričom predvedenia neboli úspešne zrealizované, nakoľko obžalovaný sa odmietol predvedeniu podriaďiť a tiež nebol dosiahnuteľný v mieste svojho bydliska ani pracoviska.

Za to mu bol podľa § 343 Trestného zákona s použitím § 38 odsek 2 Trestného zákona uložený trest odňatia slobody 3 mesiace, výkon ktorého mu bol podľa § 49 odsek 1 písmeno a/ Trestného zákona podmienene odložený na skúšobnú dobu 1 rok.

Proti tomuto rozsudku, ihneď po jeho vyhlásení, podal odvolanie obžalovaný, ktorým napádal výrok o vine a výrok o treste, ktoré písomne do dňa konania verejného zasadnutia neodôvodnil.

Obžalovaný na verejnom zasadnutí odvolacieho súdu uviedol, že na základe daného, by mohol byť hocikto predvolaný ako svedok. Súd má uviesť, na základe akých skutkových okolností a skutočností, má byť osoba predvolaná ako svedok, inak by mohol predvolať v podstate 30.000 osôb. V danej veci nebol žiadny právny dôvod, aby bol predvolávaný ako svedok. Pokiaľ ho chcela prokurátorka predvolať ako svedka ohľadne jeho pacientky, je viazaný mlčanlivosťou, nie je tu žiadna súvislosť. Nebol prítomný žiadneho súdeného trestného činu a preto, že poškodená bola v minulosti v jeho ambulancii, nie je dôvod, aby bol svedkom. Keď chceli, aby vypovedal, museli by ho zbaviť mlčanlivosti opatrením.

Navrhol zrušiť napadnutý rozsudok s tým, aby bol spod obžaloby oslobodený.

Zástupkyňa krajského prokurátora na verejnom zasadnutí uviedla, že rozsudok súdu I. stupňa je zákonný a správna tak vo výroku o vine ako aj treste a obhajobné námietky obžalovaného považuje za právne irelevantné. Navrhla odvolanie obžalovaného podľa § 319 Trestného poriadku zamietnuť.

Krajský súd, ako súd odvolací, na základe riadne a včas podaného odvolania oprávnenou osobou, preskúmal podľa § 317 odsek 1 Trestného poriadku zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo a dospel k záveru, že odvolanie obžalovaného nie je dôvodné.

Preskúmaním spisového materiálu krajský súd zistil, že v tomto konaní bol zadovážený dostatok dôkazov, ktorými boli objasnené všetky základné skutočnosti dôležité pre trestné stíhanie, ktoré súd I. stupňa potreboval pre svoje rozhodnutie. Pri vykonávaní dôkazov orgány činné v tomto konaní postupovali podľa príslušných ustanovení Trestného poriadku.

Súd I. stupňa na hlavnom pojednávaní pri vykonávaní dôkazov postupoval podľa príslušných ustanovení Trestného poriadku, ako i ďalších ustanovení upravujúcich spôsob vykonávania dôkazov v trestnom konaní, pričom sa nedopustil žiadnych podstatných chýb, ktoré by odôvodňovali zrušenie napadnutého rozsudku v zmysle § 321 odsek 1 písmeno a/ Trestného poriadku.

Svoje rozhodnutie súd I. stupňa primerane odôvodnil tak, ako mu to ukladajú príslušné ustanovenia Trestného poriadku, keď uviedol, akými úvahami sa spravoval pri hodnotení vykonaných dôkazov. Stručne a jasne vyložil, ktoré skutočnosti vzal za dokázané a o ktoré dôkazy oprel skutkové zistenia. Z odôvodnenia rozsudku je tiež zrejmé, ako sa okresný súd vyrovnal s obhajobou obžalovaného a akými právnymi úvahami sa spravoval pri posudzovaní jeho konania o otázke viny a pri ukladaní trestu.

Krajský súd, rovnako ako súd I. stupňa, mal za nepochybne preukázané, že obžalovaný sa dopustil skutku popísaného vo výroku napadnutého rozsudku. Medzi konaním obžalovaného a vzniknutým následkom existuje príčinná súvislosť. Krajský súd sa stotožňuje so záverom súdu I. stupňa o preukázaní zavinenia obžalovaného poukazujúc pri tom na dôkazy podrobne popísané v odôvodnení rozsudku súdu I. stupňa, ktorému z hľadiska vyhodnotenia vykonaných dôkazov nie je možné nič vytknúť. Súd I. stupňa dôkazy vyhodnotil spôsobom predpokladaným ustanovením § 2 odsek 12 Trestného poriadku. Súd I. stupňa považoval správne obhajobné tvrdenia obžalovaného, ktoré sú v podstate totožné s jeho odvolacími námietkami za právne irelevantné, hodnotiac tieto ako vlastný spôsob výkladu Trestného poriadku o povinnostiach svedka, ktoré sú upravené v ustanoveniach § 127 a § 128 Trestného poriadku a na tieto súd I. stupňa správne poukázal. Krajský súd k odvolacím námietkam obžalovaného ešte dodáva, že pokiaľ sa obžalovaný odvoláva na tzv. lekárske tajomstvo a následne na jeho povinnosť mlčanlivosti, z obsahu spisového materiálu je zrejmé, že predmetom jeho výsluchu nebola skutočnosť, ktorá tvorí predmet lekárskeho tajomstva a na obžalovaného sa v danej veci nevzťahoval ani zákaz výsluchu vyjadrený v § 129 Trestného poriadku.

Súd I. stupňa nepochybil, keď konanie obžalovaného kvalifikoval ako prečin pohrdania súdom podľa § 343 písmeno c/ Trestného zákona, pretože opakovaním konaním napriek predchádzajúcemu upozorneniu bez dostatočného ospravedlnenia, neuposlúchol predvolanie súdu.

Okresný súd v napadnutom rozsudku náležite odôvodnil tak skutkové zistenia, ako i právnu kvalifikáciu konania obžalovaného a odvolací súd, ktorý dospel k rovnakým vecným a právnym záverom preto v podrobnostiach odkazuje na odôvodnenie napadnutého rozsudku, ktoré si v plnom rozsahu osvojil.

Po preskúmaní napadnutého výroku o treste napadnutého rozsudku, krajský súd zistil, že súd I. stupňa pri určení druhu trestu, jeho výmery a účelu, obžalovanému uložil primeraný trest odňatia slobody, pričom vzal do úvahy všetky kritéria rozhodné pre ukladanie trestu uvedené v § 34 odsek 1 - 4 Trestného zákona, správne u obžalovaného pri ukladaní trestu použil ustanovenie § 38 odsek 2 Trestného zákona, keď u obžalovaného nezistil žiadnu poľahčujúcu ani priťažujúcu okolnosť a krajský súd sa tiež stotožňuje so záverom súdu I. stupňa, že u obžalovaného nebolo možné konštatovať ani poľahčujúcu okolnosť uvedenú v ustanovení § 36 písmeno j/ Trestného zákona vzhľadom na skutočnosť, že obžalovaný bol vo viacerých prípadoch priestupkovo postihnutý. Preto trest odňatia slobody uložený obžalovanému v trvaní 3 mesiace s podmieneným odkladom jeho výkonu na skúšobnú dobu na spodnej hranici zákonnej výmery považoval krajský súd za primeraný a zodpovedajúci zákonu.

Pretože krajský súd nezistil žiadne také zákonné dôvody uvedené v ustanovení § 321 písmeno a/ až e/ Trestného poriadku, ktoré by odôvodňovali akúkoľvek zmenu výroku o vine alebo výroku o treste odvolaním obžalovaného napadnutého rozsudku súdu I. stupňa v jeho prospech, odvolanie obžalovaného podľa § 319 Trestného poriadku ako nedôvodné zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je možné podať ďalší riadny

opravný prostriedok.